

hjælp til selvhjælp i ulandene

Sådan hjælper CARE

CARE Vietnam har i øjeblikket fire HIV/AIDS initiativer – alle drives af CARE Australien.

- *The Walk and The Talk.* Gennem samarbejde med Det Politiske Akademi i Ho Chi Minh City og understøttelse grupper af HIV-positive arbejder projektet for at forbedre rettigheder og forhindre diskrimination.

Sponsoreret af Den Hollandske Ambassade

- *Stronger.* Forbedring af livskvalitet for HIV-positive i to "hot-spots" i Hanoi og Ho Chi Minh City gennem kapacitetsopbygning af lokale organisationer.

Sponsoreret af USA's regering

- *Foster.* Fortalervirksomhed og kapacitetsopbygning til gavn for HIV-smittedes rettigheder. Samarbejder med Foreningen af Vietnamesiske Advokater.

Sponsoreret af EU-Kommissionen

- *Plus Plus.* Træner personale i såkaldte "Rehabiliteringscentre" i Can Tho i Sydvietnam, hvor stofmisbrugere og sexarbejdere typisk afsoner behandlingsstraf i op til tre år.

Ho Chi Minh er 1,2 procent af befolkningen hiv-positive. Det giver smitten status af en "generel epidemi" - med øget risiko for spredning uden for risikogrupperne.

Ifølge Jamie Uhrig er der dog ingen grund til at hamre løs på panik-knappen. En eksplosionsagtig epidemi har ikke og vil sandsynligvis ikke forekomme, bedyrer han. Løsningen er fortsat at inddæmme og forhindre spredningen i risikogrupperne.

En måde at forhindre udbredelse er at holde heroin-misbrugere væk fra nålen ved at forsyne dem med Metadon. Behandlingen er endnu kun i sin spæde begyndelse i Vietnam, lige som uddeling af engangsprøjter endnu kun foregår på privat initiativ. Som det er tilfældet på mange andre områder, mener Jamie Uhrig, at Vietnam også hér kan tage ved lære af Kina. Den store nabo mod nord har på få år etableret over 300 centre for metadonbehandling, der med stor effektivitet har sænket spredningen blandt narkomaner.

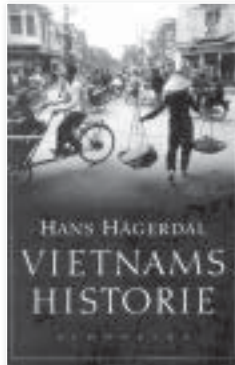
Det er så her, at råderummet igen kommer ind i billedet. Hvis støttegrupperne med stadig højere stemmekraft tør insistere på effektiv behandling frem for diskrimination, og hvis de politiske beslutningstagere tør sætte handling bag deres udtalte intentioner – så er der håb for, at Vietnam én gang for alle kan afblæse epidemien, slutter Jamie Uhrig.

Læs mere på <http://www.unaids.org.vn>

2000 års vietnamesisk historie

Med oversættelsen af Hans Hägerdals bog om Vietnam har vi fået en bundsolid introduktion til landets historie på dansk

Af Hjalte Tin

Svenske Hans Hägerdals bog præsenterer 2000 års vietnamesisk historie på 350 sider. Bogen er en kompetent og sober introduktion til Vietnams farverige, brutale og fremmedartede historie. Vietnam har kun i korte perioder været et samlet rige, men har en totusindårig historie, som adskiller det klart fra Kina mod nord og thai- og khmerrigerne mod vest.

Hvad gjorde Vietnam til det land, det er i dag? Hägerdal lægger hovedvægten på den politiske historie og får alle konger, giftmord, krige og årstal med, og det kan være tung kost.

Jeg håber ikke, at den forudsætningsløse læser står af eller springer frem til bogens anden halvdel om det tyvende århundrede, hvor stoffet er lidt mere kendt, for der er også meget spændende at hente i bogens første halvdel om det gamle Vietnam.

Rystende

Med 'Vietnams Historie' har turisten ikke fået en illustreret guidebog til rejsen, forretningskvinden ikke en overskuelig økonomisk landebeskrivelse eller hjælpearbejderen en up to date oversigt over de sociale forhold. Men alle interesserede har fået den bundsolide introduktion til hele Vietnams historie, vi har savnet på dansk.

Hägerdal giver kun en skitse af reformerne og åbningen efter Vietnamkrigen, men til gengæld er analysen fremragende af de to Vietnamkrige.

Den Demokratiske Republik Vietnam blev udråbt af Ho Chi Minh 2. september 1945. Frankrigs brutale og kortsigtede generobring af Vietnam endte med et nederlag i 1954 og 172.000 dræbte franske soldater - og en halv million dræbte Viet Minh-soldater.

Amerikanerne havde flere ressourcer, og deres krig blev endnu mere blodig. De indsatte 470.000 soldater i Vietnam, 58.000 af dem blev dræbt. De nedkastede tre gange så mange bomber over Indokina, som der i alt blev

nedkastet over Europa, Asien og Afrika under Anden Verdenskrig, syv millioner tons.

Alene i juleoffensiven mod Hanoi 1972 nedkastede det amerikanske luftvåben på 12 dage bomber med en sprængkraft større end atombomberne over Japan. Da USA havde tabt krigen i 1975, var 300.000 sydvietnamesere og en million nordvietnamesere blevet dræbt.

De tal, Hägerdal citerer, er ikke nye, men stadig lige rystende.

Kølig og forsigtig

Kommunisternes berømte strateg Vo Nguyen Giap forklarede allerede i 1950, hvorfor det var muligt for en overlegen militærmagt som Frankrig eller USA at erobre Vietnam, men lige så umuligt for dem at vinde til sidst. En lære, der må siges stadig at være aktuel:

»Fjenden bliver langsomt tvunget til at skifte fra offensiv til defensiv holdning. Lynkrigen forvandler sig til en langtrukken krig. Således fanges fjenden i et dilemma. Han skal trække krigen i langdrag for at vinde, og han har på den anden side ikke de psykologiske og politiske midler til at kæmpe en langvarig krig«.

Teksten er kølig, og vurderingerne forsigtige. Hägerdal lægger bånd på sig selv. Bogen ville give en større læseoplevelse, hvis Hägerdal trådte mere i karakter som forfatter og øste af sine personlige indtryk af vietnameserne.

Hvordan er de mennesker, som kunne blive ved med at kæmpe, først mod franskmændene og siden amerikanerne, og nu tilsyneladende smilende tager imod dem som handelspartnere? Hvordan forener de deres kollektivistiske traditioner med moderne et-parti kapitalisme?

Vi hører om buddhisme og konfucianisme, men jeg savner information om den aktuelle vietnamesiske kultur. Bogen er skrevet færdig i 2005, og den ville vinde med et afsluttende signalement af Vietnam og de 85 millioner vietnamesere i dag, det Vietnam, der er medlem af WTO, har etableret normale relationer med USA, er ved at gennemføre en økonomisk revolution efter kinesisk mønster og modtager over en million turister om året. Som Ho Chi Minh, 'Oplyseren', håbefuldt skrev i sit testamente: »Vore floder og bjerge og mennesker vil være her altid. Når yankee'erne er besejret, vil vi genopbygge vores land finere end nogensinde«.

Anmeldelsen er tidligere bragt i Politiken 9. marts 2007